

Benedictus XVI

ACHTER HET NIEUWS

Jan BECAUS

„Het onverwachte aftreden van paus Benedictus XVI was zonder enige twijfel de kerkelijke gebeurtenis van 2013. Want zonder dat aftreden was er geen conclaaf en zonder conclaaf geen paus Franciscus. De emeritus paus leidt intussen een teruggetrokken bestaan in een klooster in de Vaticaanse tuinen. Voor zover wij daar zicht op hebben, bemoeit hij zich niet met het reilen en zeilen in de Kerk. Dat had hij trouwens beloofd in zijn afscheidsoorspraak tot de kardinalen op 28 februari 2013, toen hij „onvoorwaardelijke eerbied en gehoorzaamheid” beloofde aan zijn opvolger. Daaraan heeft hij zich tot nog toe keurig gehouden.

Wanneer sommigen aanstoot nemen aan de nieuwe marsrichting van paus Franciscus, worden zij daartoe zeker niet aangemoedigd door zijn voorganger. We

zien Benedictus XVI alleen nog als Franciscus hem bezoekt, al kan ik me wel voorstellen dat die bezoeken talrijker zijn dan wat men ons officieel wil doen geloven. De vorige paus kwam ook nog eens ongewild in het nieuws toen een Italiaanse atheïst een brief openbaar maakte die Benedictus hem had gestuurd.

Laten we niet te hard oordelen over Benedictus XVI. De toekomst zal hem milder inschatten

Benedictus is er tijdens zijn korte pontificaat nooit in geslaagd populair te worden en de man heeft dat wellicht ook nooit nagestreefd. Nog vóór hij paus werd, had hij al de reputatie 'Gods rott-

weiler' te zijn. Ook het etiket 'pantserkardinaal' kreeg hij opgeplakt. Dat kon niet anders nadat hij van 1981 tot 2005 aan het hoofd had gestaan van de Congregatie voor de Geloofsleer. De bewaker van de kerkelijke doctrine maakt zich zelden geliefd.

Als paus had Benedictus bovendien dikke pech. Tijdens zijn pausschap kwamen er allerlei onverklikkelijke dingen naar boven in het Vaticaan. Daardoor ontstond de perceptie dat Benedictus er een zootje van maakte. De indruk groeide dat Ratzinger zelf het probleem was. Het mag dan wel waar zijn dat een uiterst verstandig theoloog zoals hij wellicht niet de meest geschikte bestuurder was. De man was duidelijk meer in zijn sas bij het schrijven van traktaten. Maar laten we vooral niet te hard zijn in ons oordeel. Er zijn elementen

à décharge. Door zijn jarenlange werk in het Vaticaan was Benedictus zodanig vergroeid met het bestuursapparaat dat hij niet in staat was om het ingrijpend te veranderen. Daarvoor was een buitenstaander nodig. En sommige wantoestanden waren ontstaan onder het pontificaat van Johannes-Paulus II. Paus Wojtyła liet het bestuur van de Kerk in ruime mate over aan de curie, terwijl hijzelf als missionaris de wereld afreisde. Die reispolitiek wierp ongetwijfeld haar vruchten af, zeker in de voormalige communistische wereld en op het zuidelijk halfrond. Maar ze legde ook sterk de nadruk op de persoon van de paus, die soms de allures had van een popster.

In de ogen van velen plaatst paus Franciscus zich met zijn totaal verschillende stijl bijna diametraal tegenover zijn voor-

gangster. Traditionalist versus vernieuwer, dogmatische scherplijper tegenover een man vol begrip en mededogen. Tot op zekere hoogte klopt dat, maar inhoudelijk legde Franciscus zijn kaarten nog niet op tafel. We kunnen alleen vermoeden welke richting hij uit wil. En verscheidene hervormingen die nu op stapel staan, zoals de grote schoonmaak bij de Vaticaanse bank en de multolerantie tegenover seksueel misbruik, werden door Benedictus ingezet. Mettertijd zal de geschiedenis oordelen over Jozef Ratzinger, maar de Duitse paus zal wellicht iets milder ingeschat worden dan nu het geval is. Het blijft zijn historische verdienste, dat hij door een stap opzij te doen ruimte liet voor een opvolger die ons elke dag weer verbaast en van wie we het laatste zeker nog niet gezien hebben. »

'De club is een levensuniversiteit'

Michel PRADOLINI tracht van Merksem-Antwerpen Noord een sociale club te maken

Jozefien VAN HUFFEL

Na 26 jaar in de provinciale reeksen promoveerde voetbalclub Merksem-Antwerpen Noord SC (KMANSC) in 2012 opnieuw naar Vierde Nationale. Voorzitter Michel Pradolini vierde mee. Vraag je hem echter waar hij na tien jaar de energie blijft halen om in de club te investeren, dan denkt hij niet allereerst aan de grote momenten. „Elke maandagavond komen hier honderdtwintig Duiveltjes trainen, spelers van vijf tot acht jaar. Dat is echt fantastisch om te zien”, lacht hij.

Pradolini is de eigenaar van een internationaal bedrijf in de voedingsindustrie. Toen hij aantrad als voorzitter, ging het niet bijster goed met de club. „Mijn zoon speelde toen en ik trainde een ploegje met kinderen van alle mogelijke afkomst en karakters. De manier waarop zij ondanks de verschillen een echt team werden en kampioen speelden, was een van de beste ervaringen uit mijn leven. Daarom engageer ik me voor deze club.”

KMANSC telt nu zeshonderd leden, die veertig nationaliteiten vertegenwoordigen. „Ik geloof echt dat het mogelijk is om allemaal samen te leven, als iedereen een beetje geeft en een beetje neemt”, zegt Pradolini. „Dat is mijn diepste overtuiging en tegelijk een werk van elke dag voor de club. We moeten daarbij telkens weer obstakels overwinnen en bovendien zal het werk pas over twee of drie generaties zijn afgerond. We moeten er echter samen tegenaan gaan, want welke toekomst hebben onze kinderen en kleinkinderen anders?”

Pradolini en de bestuursleden en medewerkers van KMANSC

Michel Pradolini (links) volgt de training van de honderdtwintig 'Duiveltjes'. © Jozefien Van Huffel

kiezen alvast voor een sociaal beleid dat niet stopt aan de uitgang van het voetbalstadion. „Drie tot vier keer per jaar bezoeken de jonge spelers bijvoorbeeld ouders in woonzorgcentra in de buurt en ondernemen ze samen een activiteit”, vertelt hij. „Speelt de eerste ploeg een thuismatch op zondagnamiddag, dan haalt de jeugd de ouderen op om te komen supporteren.”

Alleen door het donker

„We merken duidelijk dat de kinderen hunkeren naar vriendschap, waardering en het gevoel ergens bij te horen”, vervolgt hij. „We willen hen dat graag geven. Dat wil echter niet zeggen dat we een geitenwollensokkenclub

zijn. Om de club draaiende te houden, zijn regels en afspraken net zo belangrijk.”

Als KMANSC nieuwe kinderen inschrijft, vraagt de club bijvoorbeeld uitdrukkelijk dat de ouders geregeld aanwezig zijn. „En als een kind iets uitspookt, mag het het veld niet meer op tot de ouders komen voor een gesprek. Dan bepalen medewerkers, bestuur en ouders samen de eventuele straf”, zegt Pradolini. „We moeten dat doen, want soms komen achtjarige spelers moederziel alleen trainen, met de tram van de andere kant van de stad, om dan in het donker terug te keren. Dat is onaanvaardbaar.”

In tien jaar voorzitterschap zag Pradolini de straten rond

het voetbalstadion zienderogen verarmen. „Er is veel verval en leegstand in Merksem. De meeste nieuwe inwoners komen hier naartoe omdat ze het elders niet meer kunnen betalen. En ook als club voelen we de economische crisis. Mensen zijn nog meer op zichzelf gericht en geven minder uit. Bovendien is het minder makkelijk om sponsors te vinden. Maar we hebben schitterende vrijwilligers en ik hoop dat we samen de crisis overleven.”

„Ik studeerde nooit aan de hogeschool of de universiteit, maar wat ik bij KMANSC leer, van jongeren doen samenwerken tot vrijwilligers begeleiden, had geen managementschool me bijgebracht”, besluit Pradolini.

Lieven Boeve topman VSKO

Lieven Boeve, decaan theologie en religiewetenschappen aan de KU Leuven, wordt de nieuwe directeur-generaal van het Vlaams Secretariaat voor het Katholiek Onderwijs (VSKO). Hij volgt er vanaf 1 augustus juriste en politica Mieke Van Hecke op. Met de in 1966 in Veurne geboren Boeve kiezen de Vlaamse bisschoppen voor een theoloog aan het hoofd van het katholieke onderwijs. Als onderzoeker publiceert Boeve over de betekenis van het christelijke verhaal in de huidige postmoderne context. Met het VSKO werkte hij al eerder samen in projecten, zoals voor het leerplan rooms-katholieke godsdienst. Sinds 2012 staat hij ook aan het hoofd van de academische lerarenopleiding van de KU Leuven. In een van onze volgende nummers brengt *KERK & leven* een uitgebreid interview met de nieuwe topman van het katholiek onderwijs. (NL)

Hollande polst bisschoppen

De Franse president François Hollande, die omstreeks deze tijd voor het eerst een bezoek plande aan het Vaticaan en paus Franciscus, beloofde in zijn nieuwjaarsoorspraak dat hij de vertegenwoordigers van de erkende godsdiensten zal raadplegen over een aantal bio-ethische kwesties. Momenteel werkt de nationale ethische adviesraad aan een ontwerp voor wetsvoorstellen over het levenseinde en medisch geassisteerde voortplanting. In februari wil Hollande de adviezen van de raad toetsen bij de vertegenwoordigers van de godsdiensten. Kardinaal André Vingt-Trois, aartsbisschop van Parijs, vindt het bemoedigend dat de president de religieuze leiders wil raadplegen. (RVH)